Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►B ДИРЕКТИВА (ЕС) 2016/1629 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 септември 2016 година

за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища, за изменение на Директива 2009/100/ЕО и за отмяна на Директива 2006/87/ЕО

(ОВ L 252, 16.9.2016 г., стр. 118)

Изменена със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Делегирана директива (ЕС) 2018/970 на Комисията от 18 април 2018 година	L 174	15	10.7.2018 г.
►M2	Делегиран регламент (ЕС) 2019/1668 на Комисията от 26 юни 2019 година	L 256	1	7.10.2019 г.
►M3	Делегиран регламент (ЕС) 2021/1308 на Комисията от 28 април 2021 година	L 284	1	9.8.2021 г.
►M4	Делегиран регламент (ЕС) 2023/2477 на Комисията от 30 август 2023 година	L 2477	1	7.11.2023 г.
►M5	Делегиран регламент (ЕС) 2025/2177 на Комисията от 9 септември 2025 година	L 2177	1	26.11.2025 г.

Поправена със:

►C1 Поправка, ОВ L 181, 5.7.2019 г., стр. 123 (2016/1629)

▼B

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2016/1629 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 септември 2016 година

за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища, за изменение на Директива 2009/100/ЕО и за отмяна на Директива 2006/87/ЕО

ГЛАВА 1

ОБХВАТ, ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ЗОНИ НА ВОДНИТЕ ПЪТИЩА

Член 1

Предмет

С настоящата директива се установяват:

а) техническите изисквания, необходими за осигуряване на безопасността на плавателните средства по вътрешните водни пътища, посочени в член 4; и

б) класификацията на тези вътрешни водни пътища.

Член 2

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага за следните плавателни средства:

а) плавателни съдове с дължина (L) 20 метра или повече;

б) плавателни съдове, при които произведението от дължината (L), ширината (B) и газенето (T) е обем 100 m^3 или повече;

в) влекачи и тласкачи, предназначени да влачат или тласкат плавателни средства, посочени в букви а) и б) или плаващо оборудване, или предназначени да придвижват такива плавателни средства или плаващо оборудване до себе си;

г) пътнически плавателни съдове;

д) плаващо оборудване.

2. Настоящата директива не се прилага за:

а) фериботи;

б) военноморски плавателни съдове;

в) морски плавателни съдове, включително морски влекачи и тласкачи:

i) експлоатирани или базирани в приливни води; или

ii) експлоатирани временно по вътрешни водни пътища,

при условие че те разполагат най-малкото със:

▼B

— свидетелство, удостоверяващо съответствие с Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море (SOLAS) от 1974 г., или равностойно свидетелство; свидетелство, удостоверяващо съответствие с Международната конвенция за товарните водолинии от 1966 г., или равностоен документ и международно свидетелство за предотвратяване на замърсяването с нефт (IOPP), удостоверяващо съответствие с Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от плавателни съдове (MARPOL) от 1973 г.;

— за морски плавателни съдове, които не са обхванати от SOLAS, от Международната конвенция за товарните водолинии от 1966 г. или от MARPOL — съответните свидетелства и обозначенията на надводния борд, изисквани по правото на държавата, под чието знаме плават;

— за пътнически плавателни съдове, които не са обхванати от никоя от конвенциите, изброени в първото тире — свидетелство за правилата и стандартите за безопасност на пътническите плавателни съдове, издадено в съответствие с Директива 2009/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]); или

— за плавателни средства за отдих, които не са обхванати от никоя от конвенциите, изброени в първото тире — свидетелство от държавата, под чието знаме плават, удостоверяващо необходимото равнище на безопасност.

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

а) „плавателно средство“ означава плавателен съд или елемент от плаващо оборудване;

б) „плавателен съд“ означава плавателен съд, плаващ по вътрешните водни пътища или морски кораб;

в) „плавателен съд по вътрешните водни пътища“ означава плавателен съд, предназначен да плава само или предимно по вътрешните водни пътища;

г) „влекач“ означава плавателен съд, построен специално, за да извършва дейности, свързани с теглене;

д) „тласкач“ означава плавателен съд, построен специално за придвижване чрез тласкане на състави от плавателни съдове;

е) „пътнически плавателен съд“ означава плавателен съд за дневно пътуване или плавателен съд с кабина, построен и оборудван да превозва повече от 12 пътници;

ж) „плаващо оборудване“ означава плаващо съоръжение, носещо механични инсталации, като например кранове, драги, сонетки или елеватори;

з) „плаващо устройство“ означава всяко обичайно стационарно плаващо съоръжение, като например къпалня, док, кей или навес за лодки;

([1]) Директива 2009/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. за правилата за безопасност и стандартите за пътническите кораби (ОВ L 163, 25.6.2009 г., стр. 1).

▼B

и) „плаващ обект“ означава плот или друга конструкция, обект или съединение, способни да плават и неявяващи се плавателен съд или плаващо оборудване или устройство;

й) „плавателно средство за отдих“ означава плавателен съд, който не е пътнически и е предназначен за спорт или развлечение;

к) „високоскоростен плавателен съд“ означава моторно плаващо средство, способно да развива във вода скорост над 40 km/h;

л) „водоизместване“ означава обемът на изместената от плавателния съд вода в кубически метри;

м) „дължина (L)“ означава максималната дължина на корпуса в метри, като се изключат рулят и бушпритът;

н) „ширина (B)“ означава максималната ширина на корпуса в метри, измерена по външния край на обшивката на корпуса (като се изключат гребни колела, буферни пояси и др. подобни);

о) „газене (T)“ означава вертикалното разстояние в метри между най-ниската точка на корпуса, като не се взимат предвид килът или други недвижими приспособления, и линията на максималното газене;

п) „свързани вътрешни водни пътища“ означава вътрешни водни пътища на държава членка, свързани с вътрешни водни пътища на друга държава членка посредством вътрешни водни пътища, по които съгласно националното или международното право могат да преминават плавателни средства, попадащи в обхвата на настоящата директива.

Член 4

Класификация на вътрешните водни пътища

1. По смисъла на настоящата директива вътрешните водни пътища на Съюза се класифицират, както следва:

а) зони 1, 2, 3 и 4:

i) зони 1 и 2: водните пътища, посочени в глава 1 от приложение I;

ii) зона 3: водните пътища, посочени в глава 2 от приложение I;

iii) зона 4: всички останали вътрешни водни пътища, по които съгласно националното право могат да преминават плавателни средства, попадащи в обхвата на настоящата директива;

б) зона R: онези от посочените в буква а) водни пътища, за които трябва да се издават свидетелства в съответствие с член 22 от Ревизираната конвенция за корабоплаването по река Рейн, така както този член е формулиран на 6 октомври 2016 г.

2. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията в съответствие с член 32 във връзка с измененията на приложение I, с цел да се измени класификацията на воден път, включително добавянето или заличаването на водни пътища. Такива изменения на приложение I могат да бъдат направени само по искане на заинтересованата държава членка по отношение на водните пътища на нейната територия.

▼B

ГЛАВА 2

СВИДЕТЕЛСТВА ЗА КОРАБОПЛАВАНЕ

Член 5

Спазване на техническите изисквания и изискванията за безопасност

1. Държавите членки гарантират, че споменатите в член 2, параграф 1 плавателни средства, експлоатирани по вътрешните водни пътища на Съюза, посочени в член 4, се строят и поддържат в съответствие с изискванията, установени в настоящата директива.

2. Съответствието на плавателно средство с параграф 1 се удостоверява със свидетелство, издадено съгласно настоящата директива.

Член 6

Свидетелства за вътрешно корабоплаване на Съюза

1. Свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза се издават от компетентните органи на държавите членки в съответствие с настоящата директива. При издаването на свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза държавите членки проверяват дали на въпросното плавателно средство вече не е издадено валидно свидетелство съгласно член 7.

2. Свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза се издават в съответствие с образеца, предвиден в приложение II.

3. Всяка държава членка изготвя списък, в който посочва кои от нейните органи са компетентни да издават свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, и уведомява Комисията за това, както и за всички промени в списъка. Комисията поддържа актуален списък на компетентните органи на подходящ уебсайт.

4. Свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза се издава на плавателни средства след техническа проверка, извършена преди плавателното средство да бъде въведено в експлоатация и предназначена да провери дали то отговаря на техническите изисквания, посочени в приложения II и V.

5. Съответствието на плавателно средство с допълнителните изисквания, посочени в член 23, параграфи 1 и 2, се проверява при необходимост по време на техническите проверки, предвидени в параграф 4 от настоящия член и в член 29, или по време на техническа проверка, извършена по искане на собственика на плавателното средство или на негов представител.

6. Процедурите за подаване на заявление за проверка и за определянето на мястото и датата на тази проверка са в правомощията на компетентните органи, издаващи свидетелства за вътрешно корабоплаване на Съюза. Компетентният орган определя документите, които да се представят. Процедурата се прилага по такъв начин, че да осигури осъществяването на проверката в разумен срок след подаването на заявлението.

▼B

7. При поискване от собственика на плавателно средство или от негов представител, компетентните органи на държавите членки издават свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза на плавателно средство, което не е обект на настоящата директива, ако посоченото плавателно средство отговаря на изискванията, установени в настоящата директива.

Член 7

Задължение за притежаване на свидетелство

Плавателните средства, експлоатирани по вътрешните водни пътища на Съюза, посочени в член 4, притежават следните оригинални документи:

а) когато се експлоатират по воден път от зона R:

— свидетелство, издадено съгласно член 22 от Ревизираната конвенция за корабоплаването по река Рейн; или

— свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза, удостоверяващо пълното съответствие на плавателното средство, когато това е приложимо, съгласно преходните разпоредби на приложение II към настоящата директива за плавателни средства по Рейн (зона R), с техническите изисквания, посочени в приложения II и V към настоящата директива, чиято равностойност с техническите изисквания, определени в изпълнение на Ревизираната конвенция за корабоплаването по река Рейн, е установена в съответствие с приложимите правила и процедури;

б) когато се експлоатират по други водни пътища — свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза или свидетелство, издадено в съответствие с член 22 от Ревизираната конвенция за корабоплаването по река Рейн, включително където е приложимо — всякакви допълнителни свидетелства за вътрешно корабоплаване на Съюза в съответствие с член 8 от настоящата директива.

Член 8

Допълнителни свидетелства за вътрешно корабоплаване на Съюза

1. На плавателно средство, притежаващо свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза или свидетелство, издадено в съответствие с член 22 от Ревизираната конвенция за корабоплаването по река Рейн, се издава допълнително свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза в съответствие с член 23 от настоящата директива.

2. Допълнителното свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза се изготвя в съответствие с образеца, предвиден в приложение II и се издава от компетентните органи при условията, предвидени за съответните водни пътища.

Член 9

Временни свидетелства за вътрешно корабоплаване на Съюза

1. Компетентните органи на държавите членки могат да издадат временно свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза на:

а) плавателно средство, което предвижда да се придвижи до определено място с разрешение на компетентния орган, за да получи свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза;

▼B

б) плавателно средство, чието свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза е изгубено, повредено или временно отнето, както е посочено в членове 13 и 15 или в приложения II и V;

в) плавателно средство, чието свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза е в процес на изготвяне след успешно преминала проверка;

г) плавателно средство, което не отговаря на всички изисквания за получаване на свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза в съответствие с приложения II и V;

д) плавателно средство, повредено до такава степен, че то вече не отговаря на изискванията за свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза;

е) плаващи устройства или плаващи обекти, в случаите, в които органите, отговарящи за специалните транспортни дейности, са издали разрешение за изпълнение на специална транспортна дейност, при условие че въпросните съоръжения и оборудване са получили такова временно свидетелство за вътрешно корабоплаване съгласно предвиденото в приложимите наредби на навигационните служби на държавите членки;

ж) плавателно средство, което се ползва от дерогацията от приложения II и V — в съответствие с членове 25 и 26 от настоящата директива, до приемането на съответните актове за изпълнение.

2. Временното свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза се издава само когато съдоходността на плавателното средство, плаващото устройство или плаващия обект изглежда съответно осигурена. То се съставя, като се използва моделът, представен в приложение II.

3. Временното свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза включва условията, които компетентният орган счита за необходими, и е валидно:

а) в случаите, посочени в параграф 1, букви а), г), д) и е) — за конкретен единичен курс, който се провежда в подходящ срок, не по-дълъг от един месец;

б) в случаите, посочени в параграф 1, букви б) и в) — за подходящо времетраене;

в) в случаите, посочени в параграф 1, буква ж) — за срок от шест месеца; временното свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза може да бъде продължавано за по шест месеца, до приемането на съответния акт за изпълнение.

Член 10

Валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза

1. Срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, издавани за новопостроени плавателни съдове, се определя от компетентния орган и не е по-дълъг от:

а) пет години за пътническите и високоскоростните плавателни съдове;

б) десет години за всички останали плавателни средства.

Срокът на валидност се посочва в свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза.

▼B

2. При плавателни съдове, които са въведени в експлоатация преди техническата проверка, компетентният орган определя срока на валидност на свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза индивидуално за всеки конкретен случай, като се имат предвид резултатите от проверката. При все това валидността не надхвърля сроковете, посочени в параграф 1.

Член 11

Удължаване по изключение на срока на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза

Валидността на свидетелството за вътрешно корабоплаване може по изключение да бъде удължена без техническа проверка за не повече от шест месеца, в съответствие с приложения II и V, от компетентния орган, който го е издал или подновил. Удължаването се посочва в това свидетелството.

Член 12

Подновяване на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза

1. Свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза се подновява при изтичането на неговата валидност в съответствие с условията, предвидени в член 6, след техническа проверка, имаща за цел да провери дали плавателното средство отговаря на техническите изисквания, посочени в приложения II и V. Свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза могат да бъдат подновявани от всеки компетентен орган, за който Комисията е нотифицирана в съответствие с член 6, параграф 3.

2. Когато се подновяват свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, към плавателните средства се прилагат преходните разпоредби, предвидени в приложение II, при уточнените в това приложение условия.

Член 13

Замяна на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза

Всяка държава членка установява условията, при които валидно свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза, което е изгубено или повредено, може да бъде заменено с ново. Тези условия изискват плавателното средство, което иска замяната, в случай на загуба, да предостави декларация, че свидетелството е изгубено, или, в случай на повреда, да върне повреденото свидетелство. На заменящото свидетелство се отбелязва, че е дубликат.

Член 14

Основни изменения или основни ремонти на плавателните средства

В случай на основни изменения или основни ремонти, които засягат съответствието на плавателното средство с техническите изисквания, посочени в приложения II и V, относно якостта на конструкцията му, плавателните му качества, маневреността му или специалните му характеристики, плавателното средство съд бива подложено на техническа проверка в съответствие с член 6 преди евентуално следващо пътуване.

▼B

След тази проверка наличното свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза се променя, така че да отразява измененията в техническите характеристики на плавателното средство или това свидетелство се отнема и се издава ново свидетелство. Ако това свидетелство се издава от държава членка, различна от тази, която е издала или подновила първоначалното свидетелство, компетентният орган, издал или подновил свидетелството, се уведомява съответно в срок от 30 дни от датата на издаването на новото свидетелство.

Член 15

Отказ за издаване или подновяване и отнемане на свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза

1. Във всяко решение за неиздаване или за подновяване на свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза се посочват мотивите, на които то се основава. Собственикът на плавателното средство или негов представител се уведомява за това, както и за процедурата на обжалване и свързаните с нея срокове, приложими в съответната държава членка.

2. Всяко валидно свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза може да бъде отнето от компетентния орган, който го е издал или подновил, ако плавателното средство престане да отговаря на техническите изисквания, указани в това свидетелство.

Член 16

Признаване на свидетелства за корабоплаване на плавателни средства от трети държави

До сключването на споразумения за взаимно признаване на свидетелствата за корабоплаване между Съюза и трети държави, компетентните органи на държавите членки могат да признават свидетелства за корабоплаване на плавателни средства от трети държави за целите на корабоплаването в рамките на територията на съответната държава членка.

Член 17

Регистри на свидетелствата

Държавите членки гарантират, че компетентните им органи поддържат регистър за всички свидетелства, които са издали или подновили съгласно членове 6, 8, 9 и 12. Този регистър включва информацията, съдържаща се в модела на свидетелството, посочен в приложение II.

ГЛАВА 3

ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА ПЛАВАТЕЛНИТЕ СЪДОВЕ, ПРОВЕРКИ И ПРОМЕНЕНИ ТЕХНИЧЕСКИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 18

Уникален европейски идентификационен номер на плавателния съд

1. Държавите членки гарантират, че на всяко плавателно средство е определен уникален европейски идентификационен номер (ЕИН) в съответствие с приложения II и V.

▼B

2. Всяко плавателно средство има само един ЕИН, който остава непроменен по време на целия му жизнен цикъл.

3. Когато издава свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза, компетентният орган вписва в него съответния ЕИН.

4. Всяка държава членка изготвя списък, в който посочва кои от нейните компетентни органи са отговорни за определянето на ЕИН, и уведомява Комисията за това, както и за всички промени в списъка. Комисията поддържа актуален списък на компетентните органи на подходящ уебсайт.

Член 19

Европейска база данни за корабните корпуси

1. Комисията поддържа EHDB с цел подкрепа на административните мерки за поддържане на безопасността на корабоплаването и улесняването му и гарантиране на прилагането на разпоредбите на настоящата директива.

Всяко обработване на лични данни от държавите членки се осъществява в съответствие с правото на Съюза относно защитата на личните данни и по-специално Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

Всяко обработване на лични данни от Комисията следва да се осъществява в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ([2]).

2. Държавите членки гарантират, че за всяко плавателно средство компетентните органи въвеждат без забавяне в EHDB

а) данните за идентифициране и описване на плавателното средство в съответствие с настоящата директива;

б) данните относно издадените, подновени, заменени или отнети свидетелства, както и относно компетентните органи, които са издали свидетелствата, в съответствие с настоящата директива;

в) електронни копия от всички свидетелства, издавани от компетентните органи в съответствие с настоящата директива;

г) данните относно всички отхвърлени или висящи заявления за свидетелства, в съответствие с настоящата директива; и

([1]) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

▼B

д) всяка промяна в данните, посочени в букви а)—г).

3. Данните, посочени в параграф 2, могат да бъдат обработвани от компетентните органи на държавите членки, които са договарящи страни по Ревизираната конвенция за корабоплаването по река Рейн, и трети държави, на които са възложени задачи във връзка с прилагането на настоящата директива и Директива 2005/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]), за следните цели:

а) прилагане на настоящата директива и на Директива 2005/44/ЕО;

б) гарантиране на движението по водните пътища и управлението на инфраструктурата;

в) поддържане или прилагане на изискванията за безопасността на корабоплаването;

г) събиране на статистически данни.

4. Компетентният орган на държава членка може да предава лични данни на трета държава или международна организация, при условие че прави това единствено въз основа на оценка на всеки отделен случай и че са изпълнени изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679, и по-специално тези, посочени в глава V от него. Държавите членки гарантират, че предаването е необходимо за целите, посочени в параграф 3 от настоящия член. Държавите членки гарантират, че третата държава или международната организация не предава данните на друга трета държава или международна организация, освен ако ѝ е дадено изрично писмено разрешение да го направи, и спазва условията, определени от компетентния орган на държавата членка.

5. Комисията може да предава лични данни на орган на трета държава или на международна организация или да им предоставя достъп до EHDB единствено въз основа на оценка на всеки отделен случай, доколкото предаването или предоставянето на достъп са необходими за целите, посочени в параграф 3 от настоящия член и при условие че са изпълнени изискванията на член 9 от Регламент (ЕО) № 45/2001. Комисията гарантира, че предаването или предоставянето на достъп е необходимо за целите, посочени в параграф 3 от настоящия член. Комисията гарантира, че третата държава или международната организация не предава данните на друга трета държава или международна организация, освен ако ѝ е дадено изрично писмено разрешение, и спазва условията, определени от Комисията.

6. Компетентният орган гарантира, че информацията, свързана с плавателно средство, се заличава от посочената в параграф 1 база данни, когато това средство се бракува.

7. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 32, с които допълнително се определят:

а) данните, които държавите членки вписват в базата данни;

б) видовете разрешен достъп, като се вземат предвид категориите получатели на данните и целите на обработката на данните, посочени в параграф 3 от настоящия член;

([1]) Директива 2005/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно хармонизираните речни информационни услуги (RIS) относно вътрешните водни пътища на Общността (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 152).

▼B

в) указанията за използването и функционирането на базата данни, по-специално по отношение на мерките за сигурност на данните, кодирането и обработката на данните и свързването на базата данни с регистрите, посочени в член 17.

Член 20

Извършване на технически проверки

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи, посочени в параграф 3, извършват посочените в настоящата директива първоначални, периодични, специални и доброволни проверки.

2. Тези компетентни органи могат да се въздържат от подлагането на плавателното средство на пълна или частична техническа проверка, когато от валидната атестация, издадена от одобрена класификационна организация в съответствие с член 21, е видно, че плавателното средство удовлетворява изцяло или отчасти техническите изисквания, посочени в приложения II и V.

3. Всяка държава членка изготвя списък, в който посочва кои от нейните компетентни органи отговарят за извършването на техническите проверки и уведомява за това Комисията, в т.ч. за всички промени в списъка. Комисията поддържа актуален списък на компетентните и проверяващите органи на подходящ уебсайт.

4. Всяка държава членка спазва специфичните изисквания по отношение на проверяващите органи и искането за проверка, предвидени в приложения II и V.

Член 21

Признаване на класификационните организации

1. Комисията приема актове за изпълнение за признаване на класификационна организация, която отговаря на критериите, изброени в приложение VI, или за оттегляне на признаването в съответствие с процедурата, предвидена в параграфи 2 и 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 33, параграф 2.

2. Заявлението за признаване се представя на Комисията от държавата членка, в която се намира централата, или от дъщерното дружество на класификационната организация, които имат право да издават удостоверения, че дадено плавателно средство удовлетворява изискванията, посочени в приложения II и V в съответствие с настоящата директива. Това заявление се придружава от цялата информация и документация, необходими за проверка дали са изпълнени критериите за признаване.

3. Всяка държава членка може да представи на Комисията искане за оттегляне на признаването, ако счете, че дадена класификационна организация вече не отговаря на критериите, посочени в приложение VI. Искането за оттегляне се придружава с документални доказателства.

4. Класификационните организации, които към 6 октомври 2016 г. са признати в съответствие с Директива 2006/87ЕО, запазват статута си на признати организации.

▼B

5. Комисията публикува за първи път до 7 октомври 2017 г. и поддържа на подходящ уебсайт актуален списък на класификационните организации, признати в съответствие с настоящия член. Държавите членки съобщават на Комисията за всякакви промени, свързани с наименованията или адресите на класификационните общества, за чието признаване са подали заявление.

Член 22

Контрол над спазването на изискванията

1. Държавите членки гарантират, че компетентните им органи могат по всяко време да проверяват дали плавателното средство има валидно свидетелство в съответствие с член 7 и дали удовлетворява изискванията за издаване на това свидетелство.

При неспазване на изискванията компетентните органи предприемат подходящи мерки съгласно параграфи 2—5 от настоящия член. Компетентните органи също изискват от собственика на плавателното средство или от неговия представител да вземе всички необходими мерки за коригиране на това положение в определен от компетентните органи срок.

Компетентните органи, издали свидетелството на плавателното средство, се уведомяват за неспазването на изискванията в рамките на седем дни от проверката.

2. Когато на борда на плавателното средство няма валидно свидетелство, курсът на плавателното средство може да бъде прекратен.

3. Ако при проверката компетентните органи установят, че плавателното средство представлява явна опасност за лицата на борда, околната среда или безопасността на корабоплаването, те могат да прекратят курса му, докато бъдат предприети необходимите стъпки за коригиране на това положение.

Компетентните органи имат също правото да разпоредят съразмерни мерки, които да позволят на плавателното средство след прекратяване на транспортната му операция да продължи плаването си по безопасен начин до място, където да бъде проверено или ремонтирано.

4. Държавата членка, която е прекратила курса на плавателното средство или е уведомила собственика на плавателното средство или негов представител за намерението си да го прекрати, ако установените дефекти не бъдат отстранени, в седемдневен срок уведомява компетентния орган на държавата членка, където свидетелството на това плавателно средство е издадено или последно подновено, относно решението, което е взела или възнамерява да вземе.

5. Всяко решение да се спре преминаването на плавателно средство, взето в изпълнение на настоящата директива,съдържа подробно описание на съображенията, на базата на които е взето Това решение се съобщава на заинтересованата страна без отлагане, като в същото време последната се уведомява за процедурите за обжалване, до които може да прибегне съгласно законите на съответната държава членка, както и за техните срокове.

Член 23

Изменени технически изисквания за някои зони

1. Когато е приложимо, при спазване на изискванията на Ревизираната конвенция за корабоплаването по река Рейн, всяка държава членка може да приеме технически изисквания в допълнение към посочените в приложения II и V по отношение

▼B

на плавателните средства, експлоатирани по водни пътища от зони 1 и 2 в рамките на нейната територия. Тези допълнителни технически изисквания включват само елементите, изброени в приложение III.

2. По отношение на пътническите плавателни съдове, експлоатирани по несвързани вътрешни водни пътища от зона 3, всяка държава членка може да поддържа технически изисквания в допълнение към тези, посочени в приложения II и V. Тези допълнителни технически изисквания могат да включват само елементите, изброени в приложение III.

3. В случай че прилагането на преходните разпоредби, посочени в приложение II, би довело до занижаване на съществуващите национални стандарти за безопасност, държавите членки могат да не прилагат тези преходни разпоредби по отношение на пътническите плавателни съдове, експлоатирани по техните несвързани вътрешни водни пътища. В такъв случай съответната държава членка може да изиска, считано от 30 декември 2008 г., такива пътнически плавателни съдове, експлоатирани по нейните несвързани вътрешни водни пътища, да отговарят напълно на техническите изисквания, посочени в приложения II и V.

4. Държавите членки могат да позволят частично прилагане на техническите изисквания или да наложат технически изисквания, по-малко строги от посочените в приложения II и V, по отношение на плавателните средства, експлоатирани изключително по водните пътища от зони 3 и 4 на тяхната територия. Занижените или частично прилагани технически изисквания обхващат единствено елементите, изброени в приложение IV.

5. Когато държава членка прилага параграф 1, 2, 3 или 4, тя уведомява Комисията за това най-малко шест месеца преди предвидената дата на прилагане. Комисията информира останалите държави членки за това.

В случаите, посочени в параграфи 1 и 2, Комисията приема актове за изпълнение за одобряване на допълнителните технически изисквания. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 33, параграф 2.

6. Спазването на изменените технически изисквания в съответствие с параграфи 1, 2, 3 и 4 се посочва в свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза или в допълнителното свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза.

Член 24

Дерогации за някои категории плавателни средства

1. Като запазват необходимото равнище на безопасност, държавите членки могат да разрешават дерогации от прилагането, изцяло или отчасти, на настоящата директива по отношение на:

а) плавателни средства, експлоатирани по несвързани вътрешни водни пътища;

б) плавателни средства с дедуейт до 350 t или плавателни средства, непредназначени за превоз на товари и с водоизместване под 100 m^3, които са построени преди 1 януари 1950 г. и се експлоатират изключително на тяхната територия.

▼B

2. Без да се засягат разпоредбите на Ревизираната конвенция за корабоплаването по река Рейн, държавите членки могат да разрешават, по отношение на корабоплаването на тяхната територия, дерогации от настоящата директива за плавателни средства, които се експлоатират по ограничени маршрути от местно значение или в пристанищни райони. Въпросните дерогации и маршрутите или районите, за които те се прилагат, се указват в свидетелството на плавателното средство.

3. Държавите членки уведомяват Комисията за дерогациите, разрешени в съответствие с параграфи 1 и 2. Комисията информира останалите държави членки за това.

Член 25

Използване на нови технологии и дерогации за определени плавателни средства

1. С оглед на насърчаването на иновациите и използването на нови технологии във вътрешното корабоплаване на Комисията се предоставя правомощието да приема актове за изпълнение, които позволяват дерогации или признаване на равностойността на техническите спецификации за определено плавателно средство по отношение на:

а) издаването на свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза, с което се признава използването или наличието на борда на плавателното средство на други материали, съоръжения или елементи от оборудването, или приемането на други договорености или аспекти на проекта, различни от включените в приложения II и V, при условие че е осигурено равностойно ниво на безопасност;

б) издаването на свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза за изпитвателни цели за ограничен период, включващо нови технически спецификации, които се отклоняват от изискванията на приложения II и V, при условие че е осигурено необходимото равнище на безопасност.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 33, параграф 2.

2. Компетентните органи на държавите членки вписват точно всички приложими дерогации и случаи на признаване на равностойност, посочени в параграф 1, в свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза.

Член 26

Затруднения

1. След изтичането на срока на действие на преходните разпоредби за техническите изисквания, установени в приложение II, Комисията може да приема актове за изпълнение, с които се позволяват дерогации от техническите изисквания, установени в посоченото приложение и които са били предмет на тези преходни разпоредби в случаите, когато тези изисквания са технически трудно приложими или когато тяхното прилагане би могло да изисква непропорционални разходи.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 33, параграф 2.

2. Компетентните органи на държавите членки вписват точно всички приложими дерогации, посочени в параграф 1, в свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза.

▼B

Член 27

Регистър на оборудването, получило одобрение на типа

Комисията публикува на подходящ уебсайт регистър на оборудването, получило одобрение на типа в съответствие с приложения II и V.

ГЛАВА 4

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28

Преходни разпоредби относно използването на документи

▼C1

Документи, попадащи в обхвата на настоящата директива и издадени от компетентните органи на държавите членки съгласно Директива 2006/87/ЕО преди 6 октомври 2018 г., остават валидни до изтичането на срока им.

▼B

Член 29

Плавателни средства, изключени от обхвата на Директива 82/714/ЕИО

1. На плавателните средства, изключени от обхвата на Директива 82/714/ЕИО на Съвета ([1]), но обхванати от настоящата директива, се издава свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза в съответствие с член 2, параграф 1 от настоящата директива след извършване на техническа проверка дали плавателното средство отговаря на техническите изисквания, посочени в приложения II и V към настоящата директива. Тази техническа проверка се извършва при изтичане на текущото свидетелство на плавателното средство и при всички случаи не по-късно от 30 декември 2018 г.

2. Всяко несъответствие с техническите изисквания, посочени в приложения II и V, се посочва в свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза. В случай че компетентните органи сметнат, че несъответствието не представлява явна опасност, плавателното средство, посочено в параграф 1 от настоящия член, може да продължи да бъде експлоатирано до момента, в който онези компоненти или участъци от него, при които е установено несъответствие с изискванията, бъдат заменени или изменени, след което тези компоненти или участъци трябва да съответстват на изискванията, предвидени в приложения II и V.

3. Замяната на съществуващи части с идентични части или с такива, равностойни от гледна точка на технология и проект, при текущ ремонт и поддръжка, не се разглеждат като замяна или изменение по смисъла на параграф 2.

4. Явна опасност по смисъла на параграф 2 от настоящия член се предполага по-специално когато са засегнати изискванията за якостта на конструкцията, плавателните качества, маневреността или специалните характеристики на плавателното средство в съответствие с техническите изисквания, посочени в приложения II и V.

([1]) Директива 82/714/ЕИО на Съвета от 4 октомври 1982 г. за установяване на техническите изисквания за плавателни съдове по вътрешни водни пътища (ОВ L 301, 28.10.1982 г., стр. 1).

▼B

Дерогациите, които се дават по отношение на техническите изисквания, предвидени в приложения II и V, не се разглеждат като недостатъци, представляващи явна опасност.

Член 30

Преходни разпоредби относно временните изисквания съгласно Директива 2006/87/ЕО

Временните изисквания, приети съгласно член 1.06 от приложение II към Директива 2006/87/ЕО, остават валидни до изтичането на срока им.

Член 31

Адаптиране на приложенията

1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 32 относно осъвременяването и адаптирането без излишно забавяне на приложение II към най-новата версия на стандарта ES-TRIN и за определяне на датата за неговото прилагане.

2. Чрез дерогация от параграф 1, в надлежно обосновани чрез подходящ анализ случаи и при липса на достоверни и актуални международни стандарти за гарантиране на безопасността на корабоплаването или когато промени в процеса на вземане на решения от CESNI биха компрометирали интересите на Съюза, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 32 за изменение на приложение II, така че да се осигурят подходящите технически изисквания.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 32 относно адаптирането на приложения III и IV към научно-техническия прогрес.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 32 относно адаптирането на приложение V с цел осъвременяване и опростяване на административните разпоредби.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 32 относно адаптирането на приложение VI, с цел да се изменят критериите за признаване на класификационните организации, за да се гарантира безопасността на корабоплаването.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 32, с цел да се актуализират позоваванията в настоящата директива на някои разпоредби на приложения II и V, за да се вземат предвид измененията, направени в посочените приложения.

▼B

Член 32

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в членове 4, 19 и 31, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 6 октомври 2016 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава с мълчаливо съгласие за срокове със същата продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в членове 4, 19 и 31, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на посоченото в него правомощие. Решението поражда действие в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно членове 4, 19 и 31, влиза в сила само ако не бъде повдигнато възражение от Европейския парламент или от Съвета в срок от два месеца след уведомяването на Европейския парламент и на Съвета за съответния акт, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да повдигнат възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 33

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, учреден по силата на член 7 от Директива 91/672/ЕИО на Съвета [1] (по-нататък „комитетът“). Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Ако становището на комитета трябва да бъде получено чрез писмена процедура, тази процедура се прекратява без резултат, когато в рамките на срока за предоставяне на становище председателят на комитета реши да я прекрати.

[1] Директива 91/672/ЕИО на Съвета от 16 декември 1991 г. относно взаимното признаване на национални свидетелства за капитани на речни кораби за превоз на стоки и пътници по вътрешни водни пътища (ОВ L 373, 31.12.1991 г., стр. 29).

▼B

Член 34

Преглед

Преди 7 октомври 2021 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, в който се преразглежда ефективността на мерките, въведени с настоящата директива, особено по отношение на хармонизирането на техническите изисквания и разработването на технически стандарти за вътрешното корабоплаване. В доклада се преразглеждат и механизмите за сътрудничество с международни организации, компетентни по въпросите на вътрешното корабоплаване. Когато е целесъобразно, докладът се придружава от законодателно предложение за допълнително оптимизиране на сътрудничеството и координацията при изработването на стандарти, на които могат да се позовават правните актове на Съюза. Комисията представя подобен доклад след всяко съществено развитие в областта на транспорта по вътрешните водни пътища.

Член 35

Санкции

Държавите членки определят правилата за налагане на санкции при нарушение на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, и предприемат необходимите мерки, за да гарантират тяхното прилагане. Предвидените санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Член 36

Изменение на Директива 2009/100/ЕО

Директива 2009/100/ЕО се изменя, както следва:

1) Член 1 се заменя със следното:

„*Член 1*

Настоящата директива се прилага за плавателни съдове, използвани за превоз на товари по вътрешни водни пътища, с дедуейт двадесет или повече метрични тона:

а) с дължина под 20 метра; и

б) произведението на чиято дължина (L), ширина (B) и водоизместване (T) е под 100 кубически метра.

Настоящата директива не засяга правилата за инспекция на плавателни съдове по река Рейн и на Европейското споразумение за международен превоз на опасни товари по вътрешните водни пътища (ADN).“

2) Член 3 се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите-членки могат да изискват корабите, превозващи опасни товари по смисъла на ADN, да отговарят на изискванията, определени в това споразумение. Като доказателство за това те могат да изискват да се представи разрешението, предвидено в това споразумение.“;

▼B

б) втората алинея от параграф 5 се заменя със следното:

„Специалните изисквания за превоз на опасни товари се считат за изпълнени по всички водни пътища на Общността, ако корабите отговарят на изискванията на ADN. Доказателство за съответствие с тези изисквания е разрешението, посочено в параграф 4.“

Член 37

Транспониране

1. Без да се засяга член 40, държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за изпълнението на настоящата директива, най-късно до 7 октомври 2018 г., като те се прилагат от тази дата. Държавите членки незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат разпоредбите, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или позоваването се извършва при официалното публикуване на разпоредбите. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на мерките от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

3. Ако се окаже, че в резултат на дерогациите, предоставени в съответствие с член 24, параграфи 1 и 2, дадена държава членка не притежава експлоатирани по нейните водни пътища плавателни средства, които да попадат в обхвата на настоящата директива, тя не е длъжна да транспонира глава 2, член 18, параграф 3 и членове 20 и 21.

Член 38

Отмяна

Директива 2006/87/ЕО се отменя, считано от 7 октомври 2018 г.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието, установена в приложение VII.

Член 39

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 40

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки с изключение на Дания, Естония, Ирландия, Гърция, Испания, Кипър, Латвия, Малта, Португалия, Словения и Финландия.

▼B

СПИСЪК НА ПРИЛОЖЕНИЯТА

Приложение I: Списък на вътрешните водни пътища на Съюза, разпределени географски на зони 1, 2 и 3

Приложение II: Минимални технически изисквания, приложими за плавателните съдове по вътрешните водни пътища от зони 1, 2, 3 и 4

Приложение III: Области на възможните допълнителни технически изисквания по отношение на плавателните средства по вътрешните водни пътища от зони 1, 2и несвързаните водни пътища от зона 3

Приложение IV: Области на възможни занижения на техническите изисквания по отношение на плавателните средства по вътрешни водни пътища от зони 3 и 4

Приложение V: Подробни процедурни разпоредби

Приложение VI: Класификационни организации

Приложение VII: Таблица на съответствието

▼M4

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СПИСЪК НА ВЪТРЕШНИТЕ ВОДНИ ПЪТИЩА НА СЪЮЗА, РАЗПРЕДЕЛЕНИ ГЕОГРАФСКИ НА ЗОНИ 1, 2 И 3

ГЛАВА 1

Зона 1

Германия

Ems	От линията, свързваща някогашния фар в Greetsiel и западния пирс на входа на пристанище Eemshaven по посока към морето до 53° 30′ N и 6° 45′ E, т.е. леко в посока към морето от мястото за лихтерни плавателни съдове за сухи товари в Alte Ems ([1])

([1]) За съдове, регистрирани в друга държава, се прилагат разпоредбите на член 32 Договора от Ems-Dollart от 8 април 1960 г. (BGBl. 1963 II стр. 602).

Франция

Gironde — от напречната граница на морето, определена от линията, свързваща Pointe de Grave с Pointe de Suzac, до линията, свързваща Pointe de Grave с източната точка на залива на Pontaillac

Loire — от напречната граница на морето, определена от линията, свързваща Pointe de Mindin с Pointe de Penoët, до линията, свързваща фара на дигата на Pointe du Pointeau с фара на Villès-Martin при Saint-Nazaire

Seine — от напречната граница на морето (описана от линията, започваща от Cap du Hode на десния бряг и завършваща на левия бряг, в точката, в която проектираната дига се съединява с брега надолу по течението след Berville-sur-Mer) до границата, образувана от разположена под ъгъл 245° линия, започваща от фара на Sainte Adresse и простираща се до пресечната точка на меридиана Гринуич. От тази пресечна точка границата продължава по линия, простираща се в посока север-юг, до пресечната точка с линията, простираща се в посока изток-запад от фара на Falaise des Fonds, разположен на запад от Honfleur

Делта на Rhone

Залив на Фос: от границите на зона 3 на север и изток до прекъснатата линия, започваща от фара на дигата на Canal St-Louis, преминаваща през северния кардинален буй на They de la Gracieuse и западния кардинален буй на Lavéra и завършваща при Pointe Bonnieu

Южната част на Etang de Berre между Martigues (върха на Brise Lames) и пристанището La Pointe (край на северната дига)

Полша

Частта от Поморския залив, южно от линията, свързваща NordPerd на остров Рюген и фара Niechorze

Частта на Гданския залив, южно от линията, свързваща фара Hel и буя на входа на пристанище Балтийск

Швеция

Езерото Vänern, ограничено на юг от паралела през вехата на Bastugrund

Езеро Vättern

▼M4

Brofjorden — Donsö

Зоната, ограничена от континенталната част или от границата на зона 2 или 3 и от линията от най-южната точка на Grötö през най-западната точка на Gåsö; най-северната точка на Härmanö; Härmanö huvud (чело на Härmanö); Vedholmen; Danholmen; центъра на Mollön; фара на Räbbehuvud; долния фар на Sankt Olov; най-югоизточната точка на Flatholmen; фара на Åstol; фара на Marstrand; фара на Sälö; долния фар на Kågholmen; фара на Tynneskär; фара на Buskärs Knöte; и горния фар на Rivö до фара на Rivö

Северен Öregrundsgrepen

Зоната между континенталната част и Gräsö, ограничена на север от паралела през фара Engelska Grundet, а на юг — от паралела през горния насочен фар на Öregrund

Söderarm — Sandhamn

Зоната, ограничена от границата на зона 2 и линията от насочения фар на Tyvö през фара на Söderarm; горния насочен фар на пилотската станция на Söderarm; и фара на Prästkobben до вехата на Korsö

Jungfrufjärden

Зоната, ограничена от континенталната част или границата на зона 2 и линията от най-западната точка на Nämdö през най-западната точка на Mörtö–Bunsö до вехата на Ornöhuvud

Mysingen — Landsort

Зоната, ограничена от границата на зона 2 и линията от Utö през най-южната точка на Nåttarö; фара на Måsknuv; и фара на Viksten до фара на Landsort

Landsort — Arkö

Зоната, ограничена от континенталната част или границата на зона 2 или 3, и от линията от фара на Landsort през най-южната точка на Enskär и фара на Norra Kränkan до Marö Kupa

Заливът Valdemarsviken и архипелагът Gryt

Зоната, ограничена от континенталната част или границата на зона 2 и от линията от вехата на Gubbö Kupa през фара на Häradsskär и фара на Hägerökarten до най-южната точка на Kvädö

Северната част на пролива Kalmar — Västervik

Зоната, ограничена от континенталната част и линията от Hallmare Skackel през фара Aleskär; фара Idö; фара Idö Stångskär; фара Strupö Ljungskär, точка N 57 20,0 E 016 48,0; и западната кардинална буй-веха на Enerumsgrund до най-северната точка на Öland и по-нататък до северозападния бряг на Öland, а на юг — до паралел N 56°15,00′

Южната част на пролива Kalmar

Зоната между континента и Öland, ограничена на север от линията от точката Dunö (в континенталната част) до Bejershamn на Öland, а на юг — от паралел N 56°15,00′

▼**M4**

Зона 2

Чехия

Язовир Lipno

Германия

Ems	От линията, прекосяваща Емс близо до входа за пристанище Papenburg между бившата помпена станция Diemen и отвора в дигата при Halte, до линията, свързваща някогашния фар в Greetsiel и западния пирс на входа на пристанището в Eemshaven ([1])
Leda	От входа на външното пристанище на морския шлюз Leer до вливането в Ems
Jade	В посока към брега от линията, свързваща някогашния горен фар на Schillig и църковната кула при Langwarden
Weser	От северозападния край на железопътния мост в Бремен до линията, свързваща кулите на църквите в Langwarden и Cappel, в това число ръкавите на Везер, познати като Rekumer Loch, Rechter Nebenarm и Schweiburg
Hunte	От линия на 140 m надолу по течението след моста Amalienbrücke при Oldenburg до вливането във Weser
Lesum	От точката на сливане на Hamme и Wümme (km 0,00) до вливането във Weser
Елба	От долната граница на пристанището на Хамбург до линията, свързваща сферичната веха в Döse и западния ръб на дигата Friedrichskoog (Dieksand), включително: — Mühlenberger Loch — Wischhafener Süderelbe (от километър 3,75 до вливането в Елба) — Nebenelben: — Hahnöfer Nebenelbe (между продължението на знаците на Елба от километър 635,00 до километър 644,00) — Lühesander Süderelbe (между продължението на знаците на Елба от километър 646,50 до километър 650,50) — Wischhafener Süderelbe (от километър 0,69 до вливането в Елба) — Haseldorfer Binnenelbe (между продължението на знаците на Елба от километър 653,00 до километър 658,00) — Pagensander Nebenelbe (между продължението на знаците на Елба от километър 659,00 до километър 664,00) — Schwarztonnensander Nebenelbe (между продължението на знаците на Елба от километър 661,00 до километър 664,00) — Wischhafener Süderelbe (от километър 8,03 до вливането в Елба) — Glückstädter Nebenelbe (между продължението на знаците на Елба от километър 672,00 до километър 676,00)

▼M4

Este	От отработените води на шлюза Buxtehude (km 0,25) до вливането в Елба
Lühe	От отработените води на Au-Mühle в Horneburg (km 0,00) до вливането в Елба
Schwinge	От северния край на шлюза Salztor в Stade до вливането в Елба
Pinnau	От югозападния край на железопътния мост в Pinneberg до вливането в Елба
Krückau	От югозападния край на пътния мост Wedenkamp в Elmshorn до вливането в Елба
Stör	От мареографа Rensing до вливането в Елба
Фрайбург-Хафенприл	От източния край на шлюза във Freiburg an der Elbe до вливането в Елба
Oste	От 210 m нагоре по течението от оста на пътния мост над язовирната стена Oste (километър 69,36) до вливането в Елба
Мелдорфер Бухт	По посока към сушата от линията, свързваща западния край на дигата на Friedrichskoog (Dieksand) и западното чело на пирса при Büsum
Айдер	Нагоре по течението от вливането на Gieselaukanal (километър 22,64) до линията между центъра на крепостта (Tränke) и кулата на църквата във Vollerwiek
Gieselaukanal	От вливането в Eider до вливането в канала Nord–Ostsee
Flensburger Förde	В посока към сушата от линията, свързваща фара на Kegnäs и Birknack и на север от германско-датската граница във Flensburger Förde
Schlei	В посока към сушата от линията, свързваща челата на пирсовете в Schleimünde
Eckernförder Bucht	В посока към сушата от линията, свързваща Boknis-Eck и североизточния край на сушата при Dänisch Nienhof
Kieler Förde	В посока към сушата от линията, свързваща фара Bülk и военноморския мемориал Laboe
Каналът Nord–Ostsee, включително Audorfer See и Schirnauer See	От линията, свързваща пирсовите чела при Brunsbüttel до линията, свързваща входните светлини в Kiel-Holterau, в това число Borgstedter see и Enge, Flemhunder See и канала Achterwehrer

▼M4

Trave	От северозападния край на подвижния железопътен мост в Lübeck, с Pötenitzer Wiek и Dassower See, до линията, свързваща южното вътрешно и северното външно чело на пирса в Travemünde
Wismarbucht, включително Kirchsee, Breitling, Salzhaff и пристанищния район на Wismar	Ограничена в посока към морето от линия, свързваща Hohen Wieschendorf Huk и фара Timmendorf и от линия, свързваща фара Gollwitz на остров Poel и южния край на полуостров Wustrow
Warnow и Unterwarnow включително Breitling и страничните ръкави (без страничния ръкав западно от Badewieseninsel)	От южния край на железопътния мост Rostock-Stralsund до линията, свързваща северното чело на западния пирс и северното чело на източния пирс в Rostock-Warnemünde
Водите между материка и полуостровите Darß и Zingst и островите Bock, Hiddensee и Rügen (в това число пристанищния район на Stralsund)	В посока към морето с ограничение между — полуостров Zingst и остров Bock: до паралел 54°26′42″ N, — остров Bock и остров Hiddensee: до линията, свързваща северния край на остров Bock и южния край на остров Hiddensee, — остров Hiddensee и остров Rügen (Bug): до линията, свързваща югоизточния край на Neubessin и Buger Haken
Greifswalder Bodden и пристанищния район на Greifswald включително Ryck	От източния край на Steinbecker Brücke в Greifswald до линията, свързваща източния край на Thiessower Haken (Südperd), източния край на остров Ruden и северния край на остров Usedom (54°10′37″ N, 13°47′51″ E)
Водите между материка и остров Usedom (Pennestrom, в това число пристанищния район на Wolgast, Achterwasser и Stettiner Haff)	На изток до германско-полската граница в Stettiner Haff
Uecker	От югозападния край на пътен мост в Uekermünde до свързващата линия през краищата откъм морето на челата на пирсовете

([1]) За съдове, регистрирани в друга държава, се прилагат разпоредбите на член 32 Договора от Ems-Dollart от 8 април 1960 г. (BGBl. 1963 II стр. 602).

Франция

Gironde, от километрична точка (KP 48,50) към частта надолу по течението на точката на Ile de Patiras, до напречната граница на морето, определена от линията, свързваща Pointe de Grave с Pointe de Suzac;

Loire от Cordemais (KP 25) до наречната граница на морето, определена от линията, съединяваща Pointe de Mindin с Pointe de Penhoët

Seine от началото на канал Tancarville до напречната граница на морето, определена от линията от Cape du Hode на десния бряг, до точката на левия бряг, в която планираната дига достига до брега под Berville-sur-Mer

Vilaine от язовир Arzal до напречната граница на морето, определена от линията, съединяваща Pointe du Scal с Pointe du Moustoir

Женевското езеро

▼**M4**

Унгария

Езеро Балатон

Нидерландия

Dollard

Eems

Waddenzee: включително връзките със Северно море

IJsselmeer: включително Markermeer и Ijmeer, но изключвайки Gouwzee

Nieuwe Waterweg и Scheur

Callandkanaal, западно от пристанището Benelux

Hollands Diep

Breeddiep, Beerkanaal и свързаните с него пристанища

Haringvliet и Vuile Gat: включително водните пътища между Goeree-Overflakkee, от една страна, и Voorne-Putten и Hoeksche Waard, от друга

Hellegat

Volkerak

Krammer

Grevelingenmeer и Brouwershavensche Gat: включително водните пътища между Schouwen-Duiveland и Goeree-Overflakkee

Keten, Mastgat, Zijpe, Krabbenkreek, източен Scheldt и Roompot: включително водните пътища между Walcheren, Noord-Beveland и Zuid-Beveland, от една страна, и Schouwen-Duiveland и Tholen, от друга, но изключвайки канала Scheldt-Rhine

Scheldt и Западен Scheldt и тяхното вливане в морето: включително водните пътища между Zeeland Flanders, от една страна, и Walcheren и Zuid-Beveland, от друга, но изключвайки канала Scheldt-Rhine

Полша

Лагуната Szczecin

Лагуната Kamien

Лагуната Wisła

Заливът Puck

Язовир Wloclawski

Езерото Sniardwy

Езерото Niegocin

Езерото Mamry

▼M4

Швеция

Lysekil — Orust — Tjörn

Зоната, ограничена от континенталната част и от линията от Släggö в Lysekil до Skaftölandet, по направление 170 градуса; линията от фара на Islandsberg до Lavösund; линията от фара на Lyr по направление 300 градуса към континенталната част на изток от Mollösund; линията от най-южната точка на Lyr до Björholmen; и в северната част на Hakefjorden — линията, образувана от паралела, преминаващ през N 58 01,00

Гьотеборг Южен архипелаг

Зоната, ограничена от континенталната част или границата на зона 3 и линията от западната част на пристанище Arendal през Knippelholmen; фара на Rivö, горния фар на Rivö; кулата веха на Känsö; фара на Kårholmen; и насочения фар на Rättarens до Askims nabbe

Öregrund — Norrtälje

Зоната между континенталната част и Gräsö, ограничена на север от меридиана през горния насочен фар на Öregrund и към морето от линията между Äspskäret и фара на Råstensudde; линията през Singsundet; от мостовете през Fygdströmmen; линията от Dejeudden през фара на Arholma до фара на Tyvö

Norrtälje – Nämdö

Зоната, ограничена от континенталната част или от границата на зона 2 или 3 и от линията от фара на Tyvö през фара на Idskärskobben; най-западната точка на Svartlöga; фара на Stenkobbsgrund, вехата на Korså; и най-западната точка на Nämdö до най-южната точка на Björnö

Dalarö — Torö

Зоната, ограничена от континенталната част и линията от вехата на Ornöhuvud през Klacknäset; Näset в Ornö; най-северната точка на Utö; фара на Utö; фара на Älvsnabben; Norra Stegholmen; Yttre Gården; Valsudden на Järflotta; и Långshedden на Järflotta до най-източната точка на Torö

Torö — Oxelösund

Зоната, ограничена от континенталната част или от границата на зона 3 и от линията от църквата Torö през фара на Fifång; фара на Kockehällan; кулата на Lacka; най-източната точка на Kittelö; фара на Trutbådan, фара на Beten; и вехата на Femörehuvud до Svartudden северно от горния фар на Kungshamn

Bråviken, Slätbaken и архипелагът Östergötland

Зоната, ограничена от континенталната част (в западната част на Bråviken от моста Hamnbron в Norrköping; в западната част на Slätbaken от шлюза в Mem) и от линията от фара на Gullängsberget през вехата на Arkö; Marö Kupa; вехата на Kupa Klint; най-западната точка на Birkskär; и вехата на Gubbö Kupa до Dalaudde южно от Orren

Средната част на пролива Kalmar

Зоната, ограничена на запад от континенталната част, на изток от Öland, на север от паралела през точка N 56°51,00′ и на юг от линията от върха на Dunö (в континенталната част) до Bejershamn на Öland

▼**M4**

ГЛАВА 2

Зона 3

Белгия

Maritime Scheldt (надолу от откритото пристанище на Антверпен)

България

Дунав от km 845,650 до km 374,100

Чехия

Язовири: Brněnská (Kníničky), Jesenice, Nechranice, Orlík, Rozkoš, Slapy, Těrlicko, Žermanice и Nové Mlýny III

Езера, които са кариери за баластра: Ostrožná Nová Ves и Tovačov

Германия

Дунав	От Kelheim (km 2 414,72) до германско-австрийската граница при Jochenstein
Рейн Рейн, включително Lampertheimer Altrhein (от km 4,75 до Рейн), Altrhein Stockstadt-Erfelden (от km 9,80 до Рейн)	От германско-швейцарската при Базел до германско-нидерландската граница при Millingen
Елба (Norderelbe), включително Süderelbe и Köhlbrand	От вливането на канала Elbe-Seiten до долната граница на пристанище Hamburg
Müritz	

Франция

Adour от Bec du Gave до морето

Aulne от шлюза при Châteaulin до напречната граница на морето, определена от Passage de Rosnoën

Blavet от Pontivy до Pont du Bonhomme

Каналът Кале

Charente от моста в Tonnay-Charente до напречната граница на морето, определена от линията, преминаваща през средата на фара за надолу по течението на левия бряг, и през средата на Fort de la Pointe

Dordogne от мястото на вливане на Lidoire до Bec d'Ambès

Garonne от моста при Castet en Dorthe до Bec d'Ambès

Gironde от Bec d'Ambès на напречната линия при KP 48,50, преминаваща през крайната долна точка на Ile de Patiras

Hérault от пристанище Bessan до морето, до горната граница на приливно-отливната зона

▼**M4**

Isle от мястото на вливане на Dronne до вливането в Dordogne

Loire от вливането на Maine до Cordemais (KP 25)

Marne от моста в Bonneuil (KP 169 bis 900) и шлюза при St Maur до вливането в Seine

Рейн

Nive от бента Haïtze при Ustaritz до вливането в Adour

Oise от шлюза Janville до вливането в Seine

Orb от Sérignan до морето, до горната граница на приливно-отливната зона

Rhone от границата с Швейцария до морето, с изключение на Petit Rhône

Saône от моста Pont de Bourgogne в Chalon-sur-Saône до вливането в Rhône

Seine от шлюза в Nogent-sur-Seine до началото на канала Tancarville

Sèvre Niortaise от шлюза при Marans при напречната граница на морето срещу помещението за охрана, до вливането

Сома от страната, която е по течението, на моста Pont de la Portelette в Abbeville към виадукта Noyelles, до железопътната линия за Saint-Valéry-sur-Somme

Vilaine от Redon (KP 89,345) до бента Arzal

Езерото Amance

Езерото Annecy

Езерото Biscarosse

Езерото Bourget

Езерото Carcans

Езерото Cazaux

Езерото Der-Chantecoq

Езерото Guerlédan

Езерото Hourtin

Езерото Lacanau

Езерото Orient

Езерото Pareloup

Езерото Parentis

Езерото Sanguinet

Езерото Serre-Ponçon

Езерото Temple

▼**M4**

Хърватия

Дунав от km 1 295 + 500 до km 1 433 + 100

Река Драва: от km 0 до km 198 + 600

Река Сава: от km 210 + 800 до km 594 + 000

Река Купа: от km 0 до km 5 + 900

Река Уна: от km 0 до km 15

Унгария

Дунав от km 1 812 до km 1 433

Дунав Мосон: от km 14 до km 0

Дунав Сентендре: от km 32 до km 0

Дунав Рацкеве: от km 58 до km 0

Река Тиса: от km 685 до km 160

Река Драва: от km 198 до km 70

Река Бодрог: от km 51 до km 0

Река Kettős-Körös: от km 23 до km 0

Река Hármas-Körös: от km 91 до km 0

Канал Sió: от km 23 до km 0

Езерото Velence

Езерото Fertő

Нидерландия

Рейн

Sneekermeer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Slotermeer, Tjeukemeer, Beulakkerwijde, Belterwijde, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartemeer, Veluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, Buiten IJ Afgesloten IJ Noordzeekanaal, пристанището на IJmuiden, пристанищния район на Ротердам, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden Merwede, Nieuwe Merwede, Dordsche Kil, Boven Merwede, Waal, канал Bijlandsch, Boven Rijn, канал Pannersdensch, Geldersche IJssel, Neder Rijn, Lek, канала Амстердам—Рейн, Veerse Meer, канала Шелде—Рейн до вливането му във Volkerak, Amer, Bergsche Maas, Meuse под Venlo, Gooimeer, Europort, Calandkanaal (източно от пристанище Benelux), Hartelkanaal

Австрия

Дунав от границата с Германия до границата със Словакия

Inn: от вливането до ВЕЦ Passau-Ingling

Traun: от вливането до km 1,80

Enns: от вливането до km 2,70

March: до km 6,00

▼M4

Полша

Река Biebrza от устието на канал Augustowski до устието на река Narwia

Река Brda от връзката с канал Bydgoski в Bygoszcz до устието на река Висла

Река Bug от устието на река Muchawiec до устието на река Narwia

Езерото Dabie до границата с вътрешните морски води

Каналът Augustowski от връзката с река Biebrza до държавната граница заедно с езерата, намиращи се по трасето на този канал

Каналът Bartnicki от езерото Ruda Woda до езерото Bartężek, заедно с езерото Bartężek

Каналът Bydgoski

Каналът Elbląski от езерото Druzno до езерото Jeziorak и езерото Szelag Wielki, заедно с тези езера и езерата, намиращи се по трасето на канала, и отклонението в посока Zalewo от езерото Jeziorak до езерото Ewingi, включително

Каналът Gliwicki заедно с канала Kędzierzyński

Каналът Jagielloński от връзката с река Elbląg до река Nogat

Каналът Łączański

Каналът Ślesiński и езерата, намиращи се по трасето на канала и езерото Gopło

Каналът Żerański

Река Martwa Wisła от река Висла в Przegalina до границата с вътрешните морски води

Река Narew от устието на река Biebrza до устието на река Висла, заедно с езерото Zegrzyński

Река Nogat от река Висла до устието на лагуната на Висла

Река Noteć (горното течение) от езерото Gopło до връзката с канала Górnonotecki и каналът Górnonotecki и река Noteć (долното течение) от връзката с канала Bydgoski до устието на река Warta

Река Nysa Łużycka от Gubin до устието в река Одер

Река Одер от град Racibòrz до връзката с река Източен Одер, която става река Regalica от връзката Klucz—Ustovo заедно с тази река и страничните ѝ ръкави до езерото Dąbie, както и отклонението на река Одер от шлюза в Opatowice до шлюза в централната част на Вроцлав

Река Западен Одер от бента във Widuchowa (км 704,1 на река Одер) до границата с вътрешните морски води, заедно със страничните ѝ ръкави, както и връзката Klucz—Ustovo, свързваща река Източен Одер с река Западен Одер

река Parnica и връзката Parnicki от река Западен Одер до границата с вътрешните морски води

▼M4

Река Pisa от езерото Roś до устието на река Narew

Река Szkarpawa от река Висла до устието на лагуната на Висла

Река Warta от езерото Ślesińskie до устието на река Одер

Системата Wielkie Jeziora Mazurskie, обхващаща езерата, свързани с реките и каналите, образуващи главния маршрут от езерото Roś (включително) в Pisz до канала Węgorzewski (включително) във Węgorzewo, заедно с езерата Seksty, Mikołajskie, Tałty, Tałtowisko, Kotek, Szymon, Szymoneckie, Jagodne, Boczne, Tajty, Kisajno, Dargin, Łabap, Kirsajty и Święcajty, заедно с канала Giżycki, канала Niegociński и канала Piękna Góra, и отклонението от езерото Ryńskie (включително) в Ryn до езерото Nidzkie (до 3-тия km, което представлява граница с природния резерват на езерото Nidzkie), заедно с езерата Bełdany, Guzianka Mała и Guzianka Wielka

Река Висла от устието на река Przemsza до връзката с канала Laczanski, както и от устието на този канал в Skawina до устието на река Висла в Гданския залив, с изключение на язовир Włocławski.

Румъния

Дунав от сръбско-румънската граница (km 1 075) до Черно море по ръкава канал Sulina.

Канал Дунав—Черно море (дължина 64,410 km): от сливането с река Дунав на km 299,300 на река Дунав в Черна вода (съответно km 64,410 на канала) до пристанището Констанца Юг–Агигея (km „0“ на канала).

Канал Poarta Albă—Midia Năvodari (дължина 34,600 km): от сливането с канала Дунав—Черно море на km 29,410 в Poarta Albă (съответно km 27,500 на канала) до пристанището Midia (km „0“ на канала).

Словакия

Дунав от km 1 880,26 до km 1 708,20

Каналът Дунав: от km 1 851,75 до km 1 811,00

Река Váh: от km 0,00 до km 70,00

Река Морава: от km 0,00 до km 6,00

Река Бодрог: от km 49,68 до km 64,85

Язовири: Oravská Priehrada, Liptovská Mara и Zemplínska Šírava

Швеция

Езерото Mälaren

Saltsjön, пристанищата на Стокхолм и Värmdölandet

Зоната от изходите на езерото Mälaren в Стокхолм, съответно в Norrström, Slussen и Hammarbyslussen, която е ограничена от континенталната част и моста Lidingöbron, както и от линията през фара Elfviksgrund по направление 135-315 градуса; линията между Mellangårdsholmen и Högklevsudde в Baggensfjärden; Örsundet между Ingarö и Fågelbrolandet; линията от Rönnäsudd през фара Tegelhällan и фара на Runö до Talatta в Djurö; линията през Vindöström между Vindö и Värmdölandet; и, отделно от това, от островите в района

▼**M4**

Каналът Södertälje и пристанищата на Södertälje	
Каналът Södertälje и пристанищата на Södertälje, ограничени на север от шлюза Södertälje и на юг от паралела през N 59° 09′ 00″	
Каналът Trollhätte, Göta älv и Nordre älv	
Зоната от паралела през вехата на Bastugrund в южната част на езерото Vänern до моста Älvsborg и река Nordre älv до меридиана през E 11° 45′ 00″	
Каналът Göta	
На изток от шлюза в Mem до моста Motala, включително езерото Asplången, езерото Roxen и езерото Boren; на запад от меридиана през фара Rödesund Norra Yttre на Karlsborg до шлюза в Sjötorp, включително езерната система, през която преминава каналът	

▼**M5**

ПРИЛОЖЕНИЕ II

МИНИМАЛНИ ТЕХНИЧЕСКИ ИЗИСКВАНИЯ, ПРИЛОЖИМИ ЗА ПЛАВАТЕЛНИТЕ СЪДОВЕ ПО ВЪТРЕШНИТЕ ВОДНИ ПЪТИЩА ОТ ЗОНИ 1, 2, 3 И 4

Техническите изисквания, приложими към плавателните съдове, са изискванията, определени в стандарт ES-TRIN 2025/1.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ОБЛАСТИ НА ВЪЗМОЖНИ ДОПЪЛНИТЕЛНИ ТЕХНИЧЕСКИ ИЗИСКВАНИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПЛАВАТЕЛНИТЕ СРЕДСТВА ПО ВЪТРЕШНИТЕ ВОДНИ ПЪТИЩА ОТ ЗОНИ 1, 2 И НЕСВЪРЗАНИТЕ ВОДНИ ПЪТИЩА В ЗОНА 3

Допълнителните технически изисквания, приети от държава членка съгласно член 23, параграфи 1 и 2 от настоящата директива по отношение на плавателните средства, движещи се на територията на тази държава членка, се ограничават до следните области:

1. Определения

   — Необходими за разбирането на допълнителните изисквания

▼M1

2. Якост и устойчивост

   — Степен на усилване на конструкцията и стабилност

   — Свидетелство/атестация от призната класификационна организация

▼B

3. Разстояние на безопасност и надводен борд

   — Надводен борд

   — Разстояние на безопасност

4. Водонепроницаемост на отворите в корпуса и надстройките

   — Надстройки

   — Врати

   — Прозорци и светли люкове

   — Трюмни люкове

   — Други отвори (вентилационни тръби, тръби за отработили газове и др.)

5. Оборудване

   — Котви и котвени вериги

   — Ходови светлини

   — Звукови сигнали

   — Компас

   — Радар

   — Предавателни и приемни инсталации

   — Спасителни средства

   — Наличие на плавателни карти

6. Допълнителни разпоредби за пътническите плавателни съдове

   — Устойчивост (сила на вятъра, критерии)

   — Спасителни средства

   — Надводен борд

   — Разстояние на безопасност

   — Видимост от рулевата рубка

7. Състави и контейнерен транспорт

   — Връзка на лихтер с тласкач

   — Устойчивост на плавателните средства или лихтерите, пренасящи контейнери

▼**M1**

8. Машини

— Рулеви системи

— Валове на витлото и принадлежности

— Задвижващи двигатели, съединители и принадлежности

— Наличие на носово подрулващо устройство

— Системи за трюмната вода и противопожарни инсталации

— Аварийни източници на енергия и електрически инсталации

— Свидетелство/атестация от призната класификационна организация

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ОБЛАСТИ НА ВЪЗМОЖНИТЕ ЗАНИЖЕНИЯ НА ТЕХНИЧЕСКИТЕ ИЗИСКВАНИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПЛАВАТЕЛНИТЕ СРЕДСТВА ПО ВЪТРЕШНИТЕ ВОДНИ ПЪТИЩА ОТ ЗОНИ 3 И 4

Всички занижени изисквания, разрешени от държава членка съгласно член 23, параграф 4 от настоящата директива за плавателните съдове, движещи се изключително по вътрешните водни пътища от зони 3 или 4 на територията на същата държава членка, се ограничават до следните области:

Зона 3

— Котвено оборудване, включително дължината на котвените вериги

— Скорост (на движение напред)

— Колективни спасителни средства

— Повреда на два отсека

— Видимост от рулевата рубка

Зона 4

— Котвено оборудване, включително дължината на котвените вериги

— Скорост (на движение напред)

— Спасителни средства

— Повреда на два отсека

— Видимост от рулевата рубка

— Втора независима система за задвижване

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ПОДРОБНИ ПРОЦЕДУРНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 2.01

Контролни органи

1. Контролните органи се създават от държавите членки.

2. Контролните органи се състоят от председател и експерти.

   Във всеки орган в качеството на експерти участват най-малкото:

   а) длъжностно лице от администрацията, която отговаря за вътрешното корабоплаване;

   б) експерт по проектиране на плавателни съдове по вътрешните водни пътища, и техните двигатели;

▼M1

   в) експерт по корабоплаване, притежаващ свидетелство на капитан на плавателен съд за вътрешни водни пътища, което дава право на своя притежател да управлява плавателния съд, обект на инспекцията;

   г) експерт по традиционни плавателни съдове за инспекцията на традиционни плавателни съдове.

▼B

3. Председателят и експертите от всеки орган се назначават от властите на държавата членка, в която се създава органът. При поемане на задълженията си председателят и експертите подават писмена декларация, в която декларират, че ще изпълняват задълженията си напълно независимо. От длъжностните лица не се изискват декларации.

4. Контролните органи могат да се подпомагат от експерти специалисти съгласно приложимите национални разпоредби.

Член 2.02

(Оставен непопълнен)

Член 2.03

Представяне на плавателното средство за проверка

1. Собственикът или негов представител представя плавателното средство в разтоварен, почистен вид и с оборудване. Той оказва цялото необходимо за проверката съдействие, като например осигуряване на необходимите лодки и персонал и откриване на частите на корпуса или съоръженията, които не са пряко достъпни или видими.

2. Контролният орган изисква проверка в сух док при първа възможност. Проверката в сух док може да не се извърши, ако бъде представено свидетелство за класификация или свидетелство от призната класификационна организацията, което показва, че построяването отговаря на нейните изисквания, или свидетелство, което показва, че компетентен орган вече е извършил проверка в сух док с друга цел. Ако се касае за периодична проверка или за проверката, предвидена в член 14 от настоящата директива, контролният орган има право да изиска проверка извън водата.

   Контролният орган провежда изпитвания по време на първоначалната проверка на моторния плавателен съд или състав или когато са извършени съществени промени на пропулсивното или рулевото оборудване.

3. Контролният орган може да изиска допълнителни изпитвания и други придружаващи документи. Тази разпоредба се прилага също при посторяването на плавателното средство.

▼B

Член 2.04

(Оставен непопълнен)

Член 2.05

(Оставен непопълнен)

Член 2.06

(Оставен непопълнен)

Член 2.07

Данни и изменения в свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза

1. Собственикът на плавателно средство или негов представител довежда до знанието на контролния орган всяка промяна в името или собствеността на плавателното средство, всяко повторно измерване или промяна в пристанището на регистрация или домуване и изпраща свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза на въпросния орган за отразяване на промените.

2. Всеки компетентен орган има право да добави всякаква информация или да промени свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза.

3. В случай че компетентен орган добави промяна или информация към свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза, той уведомява за това компетентния орган, издал свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза.

Член 2.08

(Оставен непопълнен)

Член 2.09

Периодична проверка

1. Плавателните средства се подлагат на периодични проверки преди да изтекат техните свидетелства за вътрешно корабоплаване на Съюза.

2. И в този случай компетентният орган определя срока на валидност на свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза съгласно резултатите от проверката.

3. Срокът на валидност се записва в свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза и се довежда до знанието на органа, издал свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза.

4. Ако вместо срокът на валидност на свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза да бъде продължен, то бъде подменено с нова версия, по-ранното свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза се връща на издалия го компетентен орган.

Член 2.10

Проверка по собствена инициатива

Собственикът на плавателно средство или негов представител може да поиска проверка по собствена инициатива по всяко време.

По такова искане за проверка се предприемат съответните действия.

Член 2.11

(Оставен непопълнен)

Член 2.12

(Оставен непопълнен)

Член 2.13

(Оставен непопълнен)

▼B

Член 2.14

(Оставен непопълнен)

Член 2.15

Разноски

Собственикът на плавателно средство или негов представител поема всички разходи във връзка с проверката на плавателното средство и издаването на свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза, като се прилага таксите, установени от всяка държава членка.

Член 2.16

Информация

Компетентният орган може да разреши на лица, доказали основателен интерес, да бъдат информирани за съдържанието на свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза и може да издаде на такива лица извлечения или копия от свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, удостоверени като верни с оригинала и означени като такива.

Член 2.17

Регистър на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза

1. Компетентните органи запазват оригиналите или копия от всички издадени от тях свидетелства за вътрешно корабоплаване на Съюза и вписват в тях всякакви данни или промени, както и всички случаи на отмяна или замяна на свидетелства за вътрешно корабоплаване на Съюза. Те актуализират съответно споменатия в член 17 от настоящата директива регистър.

2. С цел вземане на административни мерки за поддържане на безопасността на корабоплаването и улесняването му и за прилагане на членовете от 2.02 до 2.15 от настоящото приложение, както и на членове 6, 9, 10, 13, 14, 15, 20, 21 и 22 от настоящата директива, в съответствие с модела, установен в приложение II, до регистъра ще се предостави достъп (само за справка) на компетентните органи на други държави членки, на държави, участващи в Конвенцията от Манхайм, и доколкото се гарантира равностойно ниво на поверителност, на трети държави на основата на административни споразумения.

Член 2.18

Уникален европейски идентификационен номер на плавателния съд

1. Уникалният европейски идентификационен номер на плавателния съд (ENI) се състои от осем арабски цифри в съответствие с приложение II към настоящата директива.

2. Освен ако плавателното средство не притежава ENI по време на издаването на свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза, компетентният орган на държавата членка, в която това плавателно средство е било регистрирано или която е неговото пристанище на домуване, му определя такъв.

   Доколкото се касае за плавателни средства от държави, в които не е възможно определяне на ENI, ENI, който се вписва в свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза, се определя от компетентния орган, издаващ това свидетелство за вътрешно корабоплаване на Съюза.

3. Собственикът на плавателно средство или негов представител подава заявление пред компетентния орган за определяне на ENI. Собственикът или неговият представител са отговорни също така за поставянето върху плавателното средство на ENI, който се вписва в свидетелството за вътрешно корабоплаване на Съюза.

Член 2.19

(Оставен непопълнен)

Член 2.20

Уведомяване

Всяка държава членка или нейните компетентни органи уведомяват Комисията и другите държавите членки или другите компетентни органи:

▼B

а) за имената и адресите на техническите служби, които заедно със своя национален компетентен орган са отговорни за прилагането на приложение II;

б) за спецификацията, показана в приложение II, относно типовете бордова станция за пречистване на отпадъчни води, за които е издадено одобрение на типа след последното официално уведомление;

в) за признатите одобрения на типа на бордовите станции за пречистване на отпадъчни води въз основа на стандарти, различни от определените в приложение II, за използване по националните водни пътища на държавите членки;

г) в рамките на един месец от всяко отнемане на одобрение на типа — за причините за това отнемане на одобрение за бордови станции за пречистване на отпадъчни води;

д) за всяка разрешена специална котва в резултат на заявление за намаляване на масата на котвата, като се посочва означението на типа ѝ и разрешеното намаление на масата на котвата. Компетентният орган дава разрешение на заявителя най-малко три месеца след като е уведомил Комисията, при условие че последната не е отправила възражения;

е) за оборудването за управление с радиолокационни средства и за индикаторите на скоростта на извършване на поворот, за които те са издали одобрение на типа. Съответното уведомление включва номера на одобрението на типа, обозначението на типа, името на производителя, името на притежателя на одобрението на типа и датата на одобрението на типа;

ж) за компетентните органи, отговарящи за одобряването на специализирани дружества, които могат да извършват монтажа, замяната, ремонта или поддръжката на оборудването за управление с радиолокационни средства и индикаторите на скоростта на извършване на поворот.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

КЛАСИФИКАЦИОННИ ОРГАНИЗАЦИИ

Критерии за признаване на класификационните организации

Класификационните организации, кандидатстващи за признаване съгласно член 21 от настоящата директива, трябва да отговарят на следните критерии:

1) Класификационната организация трябва да е в състояние да докаже с документи наличието на продължителен опит в оценката на проектирането и построяването на плавателни съдове, плаващи по вътрешните водни пътища. Класификационната организация трябва да разполага с подробни правила и разпоредби за проектирането, построяването и периодичните проверки на плавателните съдове, плаващи по вътрешните водни пътища, по-специално за изчисляването на устойчивостта в съответствие с част 9 от правилата, приложени към ADN, както е посочено в приложение II. Тези правила и разпоредби се публикуват най-малко на английски, немски, нидерландски или френски език и трябва да бъдат постоянно актуализирани и усъвършенствани чрез изследователски и развойни програми. Правилата и наредбите не трябва да противоречат на разпоредбите на правото на Съюза или действащите международни договорености.

2) Класификационната организация трябва ежегодно да публикува регистъра си на плавателни съдове.

3) Класификационната организация не трябва да е под контрола на корабособственици или корабостроители или на други лица, ангажирани с търговски дейности по проектиране, изработка, оборудване, ремонт, експлоатация или застраховка на кораби. За своите приходи класификационната организация не трябва да зависи от едно-единствено търговско предприятие.

4) Централното управление на класификационната организация или клон, оправомощен да издава решения и да действа във всички области, в които тя е компетентна съгласно разпоредбите относно превоза по вътрешни водни пътища, трябва да са разположени в една от държавите членки.

5) Класификационната организация и нейните експерти трябва да имат добра репутация в областта на превоза по вътрешни водни пътища; експертите трябва да разполагат с доказателства за своите професионални способности. Те трябва да действат под отговорността на класификационната организация.

6) Класификационната организация трябва да разполага със значителен технически, управленски, обслужващ, контролен и изследователски персонал, съизмерим със задачите на класифицираните плавателни съдове и осигуряващ възможност за техническо развитие и осъвременяване на разпоредбите. Тя трябва да разполага с инспектори в поне една държава членка.

7) Класификационната организация трябва да се ръководи от етичен кодекс.

8) Класификационната организация трябва да се ръководи и администрира по такъв начин, че да се осигури поверителност на информацията, изисквана от дадена държава членка.

9) Класификационната организация трябва да е подготвена да предоставя необходимата информация на държава членка.

10) Ръководството на класификационната организация трябва да е определило и документирало политиката, целите и ангажиментите си по отношение на качеството и да е осигурило разбирането, прилагането и поддържането на тази политика на всички нива на класификационната организация.

11) Класификационната организация трябва да е изготвила, въвела и да поддържа ефикасна вътрешна система за контрол на качеството, основана на приложимите части от международно признати стандарти за качество и съответстваща на стандартите EN ISO/IEC 17020:2004, както се тълкуват от системата за контрол на качеството на IACS и изискванията на схемата за сертифицирането ѝ. Системата за контрол на качеството трябва да бъде сертифицирана от независим одиторски орган, признат от администрацията на държавата, в която класификационната организация има централно управление или клон, както е предвидено в точка 4) и която, наред с другото, гарантира че:

▼B

а) правилата и разпоредбите на класификационната организация са определени и се поддържат по систематичен начин;

б) правилата и разпоредбите на класификационната организация се спазват;

в) изискванията за дейностите, за които класификационната организация е оправомощена, се спазват;

г) отговорностите, правомощията и отношенията в рамките на личния състав, чиято работа се отразява на качеството на услугите по класификация, са определени и документирани;

д) се осъществява контрол върху всички извършвани дейности;

е) е въведена система за надзор, която проследява действията и работата, извършвана от оценителите и техническия и административния персонал, зает директно в класификационната организация;

ж) изискванията във връзка с основните дейности, за които е оправомощена класификационната организация, се извършват само от нейни специални инспектори или от специални инспектори от други признати класификационни организации или се контролират пряко от тях;

з) се прилага система за квалификация на инспекторите и за постоянно осъвременяване на знанията им;

и) се поддържат архиви, доказващи изпълнението на изискваните стандарти в областите, обхванати от предлаганите услуги, както и ефикасната работа на системата за контрол на качеството; и

й) на всички обекти съществува комплексна система за планови и документирани вътрешни одити на дейностите, свързани с качеството.

12) Системата за контрол на качеството трябва да се сертифицира от независим одиторски орган, признат от администрацията на държавата членка, в която класификационната организация има централно управление или клон, както е предвидено в точка 4.

13) Класификационната организация се задължава да приведе изискванията си в съответствие със съответните директиви на Съюза и своевременно да предостави на Комисията цялата необходима информация.

14) Класификационната организация се задължава периодично да се консултира с вече признатите класификационни организации, за да се гарантира равностойността на техните технически стандарти и на прилагането им и следва да приема участие на представители на държава членка и други заинтересовани страни в подготовката на своите правила и разпоредби.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 2006/87/ЕО	Настоящата директива
—	Член 1
Член 2	Член 2
—	Член 3
Член 1	Член 4
—	Член 5
Член 9	Член 6, параграфи 1 и 3
Член 8, параграф 1	Член 6, параграфи 2 и 4
Член 8, параграф 4	Член 6, параграф 5
Член 3	Член 7
Член 4	Член 8
Член 11, параграф 2	Член 9
Член 11, параграф 1	Член 10
Член 14	Член 11
Член 13	Член 12
Член 12	Член 13
Член 15	Член 14
Член 16	Член 15
Член 18	Член 16
—	Член 17
—	Член 18
—	Член 19
Член 10	Член 20
—	Член 21
Член 17	Член 22
Член 5	Член 23
Член 6 е заличен с Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1])	—
Член 7, параграфи 1—3	Член 24
—	Член 25
—	Член 26
—	Член 27
—	Член 28
Член 8, параграфи 2 и 3	Член 29
—	Член 30

▼B

Директива 2006/87/ЕО	Настоящата директива
Член 20, параграф 1	Член 31
Член 20, параграф 2	—
Член 22	—
—	Член 32
Член 19	Член 33
—	Член 34
Член 24	Член 35
Член 21	Член 36
Член 23	Член 37, параграфи 1 и 2
Член 7, параграф 4	Член 37, параграф 3
—	Член 38
—	Член 39
Член 25	—
Член 26	—
Член 27	Член 40

([1]) Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13).